

[Alfred Jensen.]

eksempel skulle der svares 390 000 kr. ved ordinære afskrivninger. Dette eksempel taler sit tydelige sprog om, hvilke ekstraordinære gaver der er ydet gennem de ekstraordinære afskrivninger. Man skulle i og for sig synes, det var tilstrækkeligt, men det har visse dele af erhvervslivet ikke ment, og disse dele har jo fortalere her i folketinget, som giver udtryk for, at man bør gå betydeligt videre.

Vi har jo vendt os imod de regler om ekstraordinær afskrivning, der år efter år er blevet gennemført, fordi vi har ment, at de var urimelige under de omstændigheder, hvorunder de blev vedtaget. Ud fra den samme betragtning har vi vendt os imod de to lovforslag, der er fremsat af regeringen, og når det er tilfældet, kan vi naturligvis heller ikke gå ind for de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå; det fremgår af de betragtninger, jeg har fremført tidligere, hvorfor vi ikke kan gå ind for det, der her foreslås. Jeg har tidligere talt om afskrivningsprocenten og sagt, at jeg fandt, at 25 var for høj en procent, og jeg har talt imod den form for beskatning af avancer, som har fundet sted gennem flere år. Når det er tilfældet, er det klart, at vi må vende os imod de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

Heller ikke til flertallets ændringsforslag skal jeg knytte mange bemærkninger. Jeg forstår, at man er bange for virkningerne af den oprindeligt foreslåede afskrivning på 25 pct. af saldoværdien fra det forrige år, at man nu har forladt dette og vil lave en aftrappingsordning. Det vidner jo om, hvor rundhåndet man var i det oprindelige lovforslag; men jeg synes egentlig ikke, man kommer så forfærdelig meget længere i retning af det rimelige ved den ændring, der nu er foreslået. Man kan selvfølgelig slå sig til tåls med — som det ærede medlem hr. Niels Andersen gjorde — at der ikke herved påføres staten noget provenutab, og at det derfor ikke skulle være nødvendigt at pålægge andre samfundsborgere øgede byrder; men det er for os ikke tilstrækkeligt, at status quo bevares; vi mener, at man også bør bort fra de regler om ekstraordinær afskrivning, som vi har levet under i de senere år.

Heller ikke nedsættelsen af beskatningen af avancer fra 35 pct. til 30 pct. forekommer os rimelig. Jeg ved ikke, om man bør gå den vej, der her er foreslået; jeg har tidligere udtalt betænkeligheder derved, fordi jeg har den opfattelse, at en hel del af de fortjenester, der her er tale om, beskattes betydeligt stærkere efter de gældende regler — jeg er godt klar over, at der til gengæld er andre, der slipper billigere. Jeg ved ikke, om det er rimeligt, at beskatningen, hvor der er tale om spekulationsfortjenester, kun skal være 30 pct.; jeg ville foretrække, at sådanne fortjenester blev lagt til den almindelige indkomst og blev beskattet med den procent, der gælder ved indkomstbeskatningen. For store skatteydere ville det betyde et væsentlig større tilsvær til staten end det, der her er foreslået. Når man imidlertid vil gå den vej, der her foreslås, forekommer det mig ikke rimeligt at sætte procenten ned fra 35 til 30. Jeg er som tidligere nævnt opmærksom på, at der er en hel del, som egentlig ikke er blevet rigere, selv om deres status er forbedret ved, at de har realiseret nogle af deres ejendele, og at det derfor kan være tvivlsomt, om man bør beskatte dem med de 30 pct., ligesom det vil være tvivlsomt, om de bør indkomstbeskattes. Jeg er nok klar over, at det, vi drøfter her, er regler om skattefri afskrivninger og investeringsfonds, medens det, jeg tænker på nu, er formueforøgelse i almindelighed.

Dette er de betænkeligheder, vi har at fremføre, og jeg vil gerne sige, at vi kan ikke gå ind for de to lovforslag; når de kommer til tredje behandling, vil vi stemme imod dem.

Finansministeren (Kampmann): De to lovforslag, vi i dag har til anden behandling, betragter jeg som nogle af de vigtigste i det komplekse af lovforslag, som gennemføres i denne anden samling. Det ville derfor have glædet mig, såfremt der havde været mulighed for at gennemføre disse forslag med større tilslutning her i tinget, og jeg håber, det endnu kan nås. Jeg forstår situationen sådan, at man fra venstres og konservativ side vel har stillet ændringsforslag her til anden behandling, men at man ikke har taget endelig stilling til, hvorvidt man vil stemme for eller imod lovforslagene.